

„Bekende gezichten, gemengde gevoelens”;

Voortreffelijke prestatie van leerlingen van Tooneelschool

AMSTERDAM, vrijdag De voorstellingen die leerlingen van de Amsterdamse Tooneelschool op gezette tijden in hun holwerk aan de Keizersgracht geven en die — prijzenswaardig initiatief — voor iedereen toegankelijk zijn, hebben altijd een bijzonder tintje. Afgezien al van het feit dat er vaak driffig wordt geëxperimenteerd met theatervormen, geven de voorstellingen de regelmatige bezoeker een aardige indicatie van wat er straks aan acteertalent op het echte toneel zal staan.

Festival van de verleiding

AMSTERDAM, vrijdag

AMSTERDAM, vrijdag

Veelal gaat het daarbij ook nog om afstudeerprojecten en dat maakt het extra spannend. Zo ook bij „Bekende gezichten, gemengde gevoelens” waarin vier eindexamenkandidaten, gesteund en voor de gelegenheid gekneed door regisseur Jan Ritsema, hun verworvenheden tonen.

Barbara Heppener, Joan Nederlof, Mouna Borgesius en Taetske Klein (de laatste drie zagen we onlangs nog in een opvallende vertolking van Brechts „Mann ist Mann”) hebben het zich met de keuze van dit stuk bepaald niet gemakkelijk gemaakt. De tegendraasde en bij velen

„Festival van de verleiding”. Van 26 t/m 30 juni zal een groot aantal groepen en solisten uit binnen- en buitenland in het festival optreden.

De Melkweg stelt nadrukkelijk dat het „Festival van de verleiding” niet alleen maar een hofestival is. „Het zal ertoe aanzetten dat bestaande grenzen en rapstranen in de gewone heterocultuur overschreden en doorbroken worden en andere verschijningsvormen van erotiek en seksualiteit (fysiek, emotioneel en spiritueel) worden belicht”, zo schrijven de organisatoren in het — zoals gewoonlijk uitstekend verzorgde — programma dat het festival begeleidt.

den en andere verschijningsvormen van erotiek en seksualiteit (fysiek, emotioneel en spiritueel) worden belicht”, zo schrijven de organisatoren in het — zoals gewoonlijk uitstekend verzorgde — programma dat het festival begeleidt.

bij voorkeur emotioneel overheenden ten tonele wier sociale vaardigheden ernstig naar de knoppen zijn.

Zijn karakters (als daar al sprake van is) bieden de acteurs weinig houvast en het publiek zo mogelijk nog minder identificatiemogelijkheden. Wanneer zijn stukken goed worden gespeeld, en nogmaals dat is een opgave, zijn ze echter zonder meer intrigerend. We hebben wat dat betreft dierebare herinneringen aan de „Bekende gezichten etc.” van Tooneelgroep Baal en de prachtige tv-film

die Ate de Jong van deze voorstelling maakte.

Strauss' beeld van de samenleving behoort niet tot de opgewekste. De mensen die hij portretteert, verkeren constant in een staat van een al dan niet zelf opgelegd isolement, in die zin dat zij verwrongen of in het geheel niet met elkaar communiceren. In „Bekende gezichten, gemengde gevoelens” heeft hij enkele types, karikaturen zo te wilt, bijgedreven in een bourgeois hotel. Door 'a grill van het lot zitten ze met el-

Afrikaanse muziek veroverd Amsterdam

AMSTERDAM, vrijdag Morgenvaacht barst wederom het geweld van de Afrikaanse muziek los in Paradiso tijdens het zesde concert in de succesvolle reeks African Feeling festivals.

De toppe van de avond wordt de in 1950 in Dakar geboren Youssou N'Dour met zijn groep Youssou N'Dour en de Super Etolies de Dakar. Deze formatie staat garant voor een ritmisch bijzonder krachtig ontwikkelde muziek waarbij het zonnigheidsvoeten op de grond te houden. In Senegal en Gambia staat deze muziek niet voor niets bekend onder de naam „mbalax”, het ritme van de Wolofs, de voornaamste stam van Senegal en Gambia.

Een van de voornaamste instrumenten van de Woloffstam is de Talking drum, (sprekende trommel). Deze trommel die door middel van spanners in toonhoogte is te variëren, vormde eens het enige communicatiemiddel in de jungle. Morgenvaacht is dit instrument de drijvende kracht achter veertien swingende muzikanten.

Dat geografische ligging van invloed is op de muziek is duidelijk te merken bij Youssou N'Dour. Dakar heeft van oudsher veel handelsbetrekkingen met de Caraïben en het is dus niet verbazingwekkend dat dit doorklinkt in de muziek.

Meer bekend in Nederland zijn de „Quatre étoiles”. Zij waren in 1984 te bewonderen in het kader van het zonnigheidsvoeten voor Afrika en gaven in februari een succesvol optreden tijdens het African Feeling festival.

De avond wordt besloten met Alafia, de groep van Phil Mandouou, de keyboardspeler uit Benin en verlegenwoordiger van de jongste generatie Afrikaanse muzikanten die traditionele muziek op elektronische instrumenten brengt.

Een verhaal apart vormt de in Nederland gelegerde groep Kumbi Saleh. Na hun succesvolle optreden op het vorige

• Les Quatre étoiles op het African Feeling festival.

African Feeling festival wordt deze hand overstolpt met werk. Vanavond zijn zij te beluisteren in het Amsterdamse etablissement De Kroeg, dat naast de jazz en geïmproviseerde muziek ruime aandacht gaat schenken aan wat het Afrikaanse continent te bieden heeft.

JAZZGANGS
BIMBUHS, Oude Schans 73; vrijdag 21 juni: INTERNATIONAL JAZZ QUINTET; zaterdag 22: NOBLE WANDEN, URSONATE; donderdag 27: BENNIE WALLACE/YOSSOU YAMASHITA DUO.
DE KROEG, Linbaansgracht 163; vrijdag 21 juni: KUMBI SALEH BAND; zaterdag 22: ROSA KING'S BIG BAND; maandag 24: JAZZ SESSION; dinsdag 26: ZUPERZEZON; woensdag 28: RUBEN SALAS Y SU ORQUESTA; donderdag 27: REVANCHE.
JAAPLEZE JAZZ CLUB, Groot Hagedijland 37 Haarlem; vrijdag 21 juni: NEW CITY BLUES BAND.

tropeeninstituut/grote aula • lichthal
voorstellingen en reservatiegegevens: 12.00-18.00 uur, tel. 923180
Het 75-jarig Tropeeninstituut viert feest met
MUZIEK EN DANS UIT BALI
Hempodemonstratie, massadans met begeleiding door gamelan.
Reservaten aanbevolen.

• Gian Paolo Pippa en Ulrike Peuckert in „Mishima”.

Ka Theater verslikt zich in „Mishima”

AMSTERDAM, vrijdag Yukio Mishima heeft in Nederland enige bekendheid gekregen door zijn moderne Nobelprijs, waarvan „Lady Aoi” het bekendste is. Het Ka Theater heeft in het ruimere leven van de Japanse schrijver inspiratie gezocht voor een theaterproductie die tot en met 6 juli te zien is in het Shaffy Theater.

Het Ka Theater heeft, volgens eigen zeggen, als artistiek uitgangspunt het zijn „Fysiek acteren”. Waarschijnlijk wordt deze term gebezigd omdat het begrip „mimo theater” voor zoveel stromingen in de podiumkunst wordt gebruikt dat niemand eigenlijk meer echt weet wat ermee wordt bedoeld.

„Fysiek acteren” is het uitdrukking geven aan verhaal, personage en emotie door niet meer dan je eigen lichaam.

• Vlnr: Leopold Witte (Stephan), Mark Rietman (Kar) en Barbara Heppener (Doris) in de Tooneelschool-productie „Bekende gezichten, gemengde gevoelens”.

Zelfs de stem wordt gebruikt voor de klanken die je ermee kunt bewerktstellen. Door dat principe te hanteren beperkt je jezelf als acteur enorm en moet je daarom alle spanning die je wilt oproepen laten voortkomen uit houding en beweging. In dat opzicht heeft het Ka Theater opnieuw de stomme film uitgevonden.

Perfectionist In de nieuwe productie „Mishima”, geschreven, geregisseerd en gespeeld door Gian Paolo Pippa is dat zeer opvallend.

Het leven en de daaraan gekoppelde filosofie van Mishima zit zo ingewikkeld in elkaar dat het moeilijk is om te beschrijven is. Zo was Mishima zijn hele

• Vlnr: Leopold Witte (Stephan), Mark Rietman (Kar) en Barbara Heppener (Doris) in de Tooneelschool-productie „Bekende gezichten, gemengde gevoelens”.

kaar opgescheept en gedragen zich als gekoede roedieren; ze draaien wantrouwend om elkaar heen, daarbij verkenmend speelse dan weer gemensamen tikken uitendek. Angst, agressie, aanhankelijkheid en soms uitgesproken hoerigheid strijden in hun gedragingen om voorrang. Een wel in die mate en intensiteit dat de tragische vaststelling dat zij zich niet wezenlijk met elkaar kunnen verstaan zich onvermijdelijk opdringt.

Hoewel ze zich bij ziekelijke af met elkaar be-moemen, leven ze volkomen langs elkaar heen. Toch is er een trefpunt: de danswedstrijd waarop Guenther, de portier/receptionist van het hotel en Doris, echtgenote van de directeur, zich op voorbereiden. Met duistere gezamenlijke interesse, alsof hun leven afhangt van het winnen van de prijs, volgen de aanwezigen de verrichtingen van het danspaar tijdens de training.

Wanneer Doris een misstap maakt, stort hun toech al niet bijster solide wereld in. Het merkwaardige is (misschien komt het voort uit hun verworvende werkelijkheidszin) dat de gasten en ook Guenther, door directeur Stephan bestempeld als een „ondoorzichtig, vooroorlogs type”, een zich aandienende andere Doris zonder meer accepteren. Karl, die een beetje kan goochelen en zich als enige af en toe realiseert in wat voor wank en herhervaten vol goede moed hantear Dieter (een wrang iemand) en Margot (voortu-drend koketterend) en Hedda (behept met een niet te verzagen esthuus en onverklaarbare neiging tot zingen), zij allen hebben geen enkele moeite met de nieuwe Doris en hervatten vol goede moed hun droom over het winnen van de danswedstrijd waarin kennelijk een soort van hoopgevende zelfbevestiging inhoudt. Alleen Stephan heeft het bedrog door, hij ontvlucht alles en iedereen door zijn simpelweg te laten doodvriezen.

Samen met de door hen gersondeerde mannelijke spelers leveren de vier afstudeerenden een hoogwaardige voorstelling af. Er wordt vaardig, en wat meer is, overtuigend gestalte gegeven aan een buitensijds gezelschap. Het onvermogen daarin van

bereiken van perfectie, zowel in zijn kunstenaarschap als in zijn ritterlijk. Hij wilde een samoraai en toen hij daarin het uiterste had bereikt, pleegde hij zelfmoord om de tijd en oerdom van zijn verworvenheden niet te laten aanstoten.

De weg aan te geven die tot een dergelijke persoonlijkheid leidt, is haast onmogelijk met de middelen die het Ka Theater zichzelf ter beschikking stelt. Al bij eerdere volwassenen-voorstellingen (het Ka Theater maakt ook — prima — jeugdtheater) had ik het gevoel dat het gezelschap een olijf in een jamptopje probeert te doen. Dan moet je wel een heel klein olijfje of een enorme jamptopje hebben, anders lukt dat niet.

Gian Paolo Pippa moet zichzelf hebben beredend in de ritterlijkheid van Mishima. Hij heeft zich immers op een uiterst bewonderenswaardige wijze in deze materie verslikt. Hoe aardig het thema van de voorstelling ook is, hoe prachtig de beelden en hoe volkomen integer de interpretatie van het leven van de Japanse schrijver, „Mishima” is niet meer dan een interessante mislukking.

Interessant omdat de voorstelling vol zorg en begrip is gemaakt, een mislukking omdat de toeschouwer geen seconden begaan is met het geheel en in de hoofdopbouw ontgaat of wat er met hem gebeurt. Wie dat op de koop toe neemt kan in „Mishima” nog altijd genieten van een bijzondere vormgeving en een fraai toneelbeeld.

De voorstellingen van het Ka Theater in Shaffy beginnen om 22.15 uur.

Diek van den Heuvel

Vechten om vooraan te staan

AMSTERDAM, vrijdag Na het grote succes bij de première op het Jeugdfestival in Den Bosch en later o.a. in het Amsterdamse jeugdtheater De Krakeling geeft Theatergroep Maccus aanstaande maandag t/m zaterdag 29 juni een extra serie voorstellingen van „Eerder dan Mozart”.

„Eerder dan Mozart”, een bewerking van „The Line” van Israël Horowitz, handelt over vier mensen die in de rij staan om een gebeurtenis bij te wonen: een uitverkoop, een voetbalwedstrijd, een voorstelling.

Er ontbrandt een strijd om de felbegeerde eerste plaats in de rij, wie daar staat heeft de beste kansen om binnen te komen. Ieder vecht met eigen wapens om de slimmigheden en valke trucs van de anderen te overleven.

Met deze schermutselingen wordt de voorstelling gevuld en de verschillen in karakter van de mensen in de rij uitgebeeld. Gaandeweg treden hun persoonlijkheden met alle goeds en slechte kanten aan het daglicht.

„Eerder dan Mozart” is een komedie en ontroert maar soms ook hard toneelstuk waaraan geen slotom is verbonden, uiteindelijk kan niemand uit de rij als „overwinnaar” worden gevierd.

Prisma Theater

Het Prisma Theater brengt op 25, 26 en 27 juni in Het Veem, Van Diemenstraat 10-12, een reprise van de kindervoorstelling „Net niet naat”.

Vier mensen wonen in een hut in het moeras. Al tien jaar zijn ze zo ook naar een bepaalde vogel, die lets te maken heeft met een reusachtig ei in een boom. Pas aan het eind van hun zoektocht wordt hun duidelijk hoe een en ander in elkaar zit.

„Net niet naat”, een spannende mimevoorstelling voor kinderen vanaf 6 jaar, begint om 14.30 uur.

Oproep

(Aankomende) artiesten opgelet! Tijdens de Sal Amsterdams 1986 wordt op een rond wat 14 dagen in Amsterdam-Noord een groot cultureel festival georganiseerd.

Allerlei straattheater, en muziekgroepen krijgen zaterdag 3 en zondag 4 augustus de gelegenheid om op te treden. Iedere groep, professioneel of amateur, is welkom.

Wie staat te popelen kan zich wenden tot de Stichting Jam, Rob van Waaljan, Amstel 17, 1018 ES Amsterdam. Telefoon: 220183.